

Det bemærkes, at grupperepræsentanten som part har et absolut krav på efter anmodning personlig at afgive forklaring, jf. retsplejelovens § 303. Gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, har derimod ikke en sådan ret til efter anmodning personlig at afgive forklaring. Grupperepræsentanten har heller ikke et absolut krav på, at gruppemedlemmer efter grupperepræsentantens anmodning personlig afgiver forklaring, idet retten helt eller delvis kan afslå en sådan anmodning, i det omfang bevisførelsen skønnes at være uden betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 341. Hvis der er mange gruppemedlemmer, og der ikke foreligger relevante individuelle forhold, vil der sjældent være grundlag for, at mere end nogle få repræsentative gruppemedlemmer afgiver forklaring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6 og 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 g

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om underretning af gruppemedlemmerne under sagens gang og om, at et gruppessøgsmål i særlige tilfælde helt eller delvis kan overgå til behandling efter reglerne om individuelle søgsmål.

Stk. 1 angår underretning af gruppemedlemmerne under sagens gang. Hovedprincippet er, at grupperepræsentanten repræsenterer gruppemedlemmerne under sagen, og at gruppemedlemmerne derfor ikke skal indkaldes til retsmøder eller have tilsendt processkrifter mv. og ikke behøver at få adgang til at udtale sig, før retten træffer afgørelse. Som en undtagelse hertil bør gruppemedlemmerne dog underrettes om visse særligt væsentlige processkridt.

Efter *1. pkt.* skal gruppemedlemmer, der er omfattet af sagen, underrettes, hvis der opstår spørgsmål om at hæve eller afvise sagen, medmindre underretning er åbenbart overflødig. Med forbehold for bestemmelsens sidste led, som omtales nedenfor, er underretning obligatorisk i disse tilfælde.

Reglen skal forstås på den måde, at gruppessøgsmålet – stadig med forbehold for bestemmelsens sidste led – ikke kan hæves eller afvises, uden at gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, forinden har modtaget underretning om, at der er opstået spørgsmål om at hæve eller afvise sagen. I forhold til retsplejelovens almindelige regler er der således reelt tale om, at muligheden for at hæve eller afvise sagen suspenderes, indtil gruppemedlemmerne har modtaget underretning og haft tid til at reagere herpå.

Som eksempler på reglens anvendelse kan nævnes tilfælde, hvor grupperepræsentanten vil hæve sagen,

eller hvor grupperepræsentanten udebliver, og der derfor opstår spørgsmål om at afvise sagen.

Underretningen giver bl.a. gruppemedlemmerne mulighed for at overveje, om de vil anmode om udpegning af en ny grupperepræsentant, jf. forslaget til § 254 e, stk. 3. Underretningen giver endvidere gruppemedlemmerne mulighed for at forberede sig på, hvis de ønsker det, og hvis gruppessøgsmålet faktisk hæves eller afvises, i givet fald at fortsætte forfølgningen af deres krav efter reglerne om individuelle søgsmål, jf. forslaget til § 254 g, stk. 2.

Sidste led i det foreslåede stk. 1, 1. pkt., giver mulighed for at hæve eller afvise sagen uden forudgående underretning af gruppemedlemmerne, hvis underretning er åbenbart overflødig.

Som eksempel kan nævnes, at sagen afvises af grunde, som må antages ikke at kunne afhjælpes, eksempelvis manglende retlig interesse eller manglende værneting i Danmark.

Efter *2. pkt.* kan retten bestemme, at gruppemedlemmerne skal underrettes i andre tilfælde, herunder når der opstår spørgsmål om at godkende et forlig.

Denne regel giver retten en skønmæssig beføjelse til at bestemme, at gruppemedlemmerne skal underrettes om andre væsentlige forhold end sagens ophævelse eller afvisning, som er omfattet af 1. pkt. Reglen nævner udtrykkeligt tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om at godkende et forlig, dvs. hvor grupperepræsentanten og modparten anmoder retten om at godkende et forlig i medfør af den foreslåede regel i § 254 h. Andre eksempler på reglens anvendelse kan være tilfælde, hvor grupperepræsentanten frafalder påstande eller anbringender af afgørende betydning for et eller flere gruppemedlemmers krav, eller hvis der synes at være opstået en interessemodsætning mellem grupperepræsentanten og et eller flere gruppemedlemmer.

Underretning efter § 254 g, stk. 1, kan være en underretning af alle gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet. Underretningen kan imidlertid også være en underretning af kun visse gruppemedlemmer, hvis underretning af de øvrige er åbenbart overflødig (1. pkt.) eller ikke relevant (2. pkt.). Som eksempler kan nævnes, at der er opstået spørgsmål om at hæve, afvise eller forlige sagen for så vidt angår visse gruppemedlemmers krav. Det skal dog understreges, at eksempelvis et forlig om visse gruppemedlemmers krav også kan have betydning for gruppemedlemmer, der ikke er omfattet af forliget, og at det derfor kan være relevant også at underrette gruppemedlemmer, der ikke er omfattet af forliget.

3. pkt. indeholder en henvisning til reglerne i § 254 e, stk. 9, 2.-5. pkt. Retten bestemmer således underret-